

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9.11.2017r. złożonym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie powód P. (...) we W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego T. W. kwoty 2048,22 zł z odsetkami umownymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W pisemnych motywach pozwu powód podał, że swoje roszczenie wywodzi z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr 1. (...), z której pozwany się nie wywiązał. Powód nabył wierzytelność w kwocie 2507,02 zł w drodze cesji od pierwotnego wierzyciela (...) Sp. z o.o. w dniu 23.12.2010r. Następnie powód zawarł w dniu 15.04.2015r. z pozwanym ugodę, zgodnie z którą pozwany uznał wierzytelność w wysokości 4227,48 zł i zobowiązał się do spłaty w ratach kwoty 4793,63 zł. Pozwany spłacił tylko część należności w wysokości 2850 zł, po czym ugoda została wypowiedziana. Na kwotę dochodzoną pozwem składały się następujące należności: 1861,62 zł niespłacona należność główna, 186,60 zł skapitalizowane odsetki.

Pozwany nie stawiał się na termin rozprawy, pomimo prawidłowego zawiadomienia, nie żądał przeprowadzenia rozprawy podczas swojej nieobecności, nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozw.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6.05.2004r. (...) Sp. z (...) w W. zawarł z (...) sp. z o.o. we W. umowę przelewu wierzytelności, która miała charakter ramowy. W dniu 12.05.2005r. zawarto porozumienie między ww. podmiotami, które dotyczyło przeniesienia praw własności wierzytelności zgodnie z wykazem nr (...). W dniu 8.05.2012r. między K. S.A. we (...) i S. (...) w (...) została zawarta kolejna umowa przelewu bliżej nieokreślonych wierzytelności. W dniu 25.05.2012r. S. (...) w (...) (cedent) zawarł z P. (...) we W. (cesjonariusz) umowę przelewu wierzytelności, w skład których wchodziły m.in. pakiety wierzytelności nabyte od pierwotnego wierzyciela (...) sp. z o.o.. Zgodnie z zapisem umowy cesjonariusz w dniu 17.09.2010r. uzyskał zgodę (...) sp. z o.o. na cesję wierzytelności. W nieokreślonym dniu został wystawiony wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji zawartej między (...) Sp. z o.o. a P. (...) z dnia 23.12.2010r. Wyciąg zawierał dane osobowe T. W., wskazywał kapitał w wysokości 2507,02 zł oraz odsetki w wysokości 357,47 zł. Wyciąg został podpisany przez występującego w sprawie radcę prawnego.

Dowód: umowa przelewu k. 25-26, porozumienie k. 27, umowa przelewu k. 28-29, umowa przelewu k. 30-31, wyciąg z załącznika do cesji k. 32

W dniu 15.04.2015 r. P. (...) we W. i T. W. zawarli ugodę, w ramach której pozwany uznał wierzytelność na kwotę 4227,48 zł wynikającą z umowy przelewu wierzytelności z dnia 23.12.2010r., w ramach której wierzyciel nabył od (...) Sp. z o.o. wierzytelność pieniężną wobec osoby zadłużonej wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W ramach ugody pozwany zobowiązał się do spłaty kwoty 4793,63 zł w 32 ratach, pierwsza płatna 15.04.2015r., a ostatnia 15.11.2017r., na co wierzyciel wyraził zgodę. Oprocentowanie ugody wyniosło 10% w skali roku. W ugodzie zastrzeżono prawo wypowiedzenia przez wierzyciela ugody w przypadku opóźnienia w płatności stanowiącym równowartość 2 pełnych rat. Jednocześnie w przypadku wypowiedzenia wierzyciel był uprawniony do naliczania odsetek za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP. Zastrzeżono również, że ugoda nie stanowi odnowienia zobowiązania. Pismem z dnia 9.03.2017r. ugoda została wypowiedziana przez wierzyciela z powodu braku spłaty 4 pełnych rat ugody w terminach w niej określonych. Pismem z dnia 22.05.2017r. powód wezwał pozwanego do zapłaty.

Dowód: ugoda k. 34-35, wypowiedzenie ugody k. 33, wezwanie k. 36

Na poczet ugody pozwany wpłacił łącznie 2850 zł, przy czym kwota 2365,86 zł została zaliczona na poczet kwoty bazowej ugody, a sumę 484,14 zł zarachowano na poczet odsetek umownych.

Okoliczności bezsporne

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów załączonych do pozwu, których prawidłowość nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z twierdzeniami pozwu, pozwanego z pierwotnym wierzycielem łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr 1. (...), uregulowana w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. prawo telekomunikacyjne. Powód w żaden sposób nie dowiódł, że nabył wierzycelność z tej umowy, tym samym nie wykazał swojej legitymacji czynnej. Należy wszak mieć na uwadze, że pomimo powołania się na umowę cesji z dnia 23.12.2010r. umowa taka nie została załączona do pozwu. Powód przedłożył za to inne umowy cesji pomiędzy (...) Sp. z o.o. w W. i osobami trzecimi ((...) Sp. z o.o.) oraz podmiotów trzecich między sobą ((...) S.A., S. (...)) dotyczących wierzycelności nabytych od operatora. Szczegółowa analiza tych dokumentów uprawnia do konkluzji, iż na ich podstawie powód nie mógł skutecznie nabyć wierzycelność wobec pozwanego. Zgodnie z twierdzeniami pozwu, pozwany nie uregulował swoich zobowiązań w sierpniu, wrześniu i październiku 2009r. Tymczasem tak umowa ramowa jak i porozumienie z operatorem zostały zawarte przed tą datą. Z kolejnych umów z 2012r. nie wynika, iż dotyczą one wierzycelności wobec T. W. z konkretnej umowy przywołanej w pozwie.

Wykazanie legitymacji czynnej jest podstawową powinnością procesową każdego powoda. W przedmiotowej sprawie powód będąc podmiotem, którego podstawową działalnością jest nabywanie wierzycelności pieniężnych na szeroką skalę, z uwagi na zakres prowadzonej działalności, winien w sposób szczególny i niewątpliwy wykazać, że nabył ze skutkiem prawnym konkretną, określoną wierzycelność wobec pozwanego. Sam fakt zawarcia ugody przedsądowej nie zwalnia powoda z tego obowiązku i nie dowodzi uprawnienia do występowania po stronie powodowej w sprawie. Co więcej wobec braku cesji z dnia 23.12.2010r. ugoda ta, w ocenie Sądu, została zawarta niezgodnie z prawem i zasadami współżycia społecznego.

Jednocześnie podkreślić trzeba, że to na powodzie ciąży obowiązek wykazania okoliczności, z których wywodzi skutki prawne. Sąd nie jest zobowiązany do wzywania strony o dodatkowe dokumenty wykazujące legitymację czynną, zwłaszcza że powód jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Stosownie do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, co oznacza, że Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Sam wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzycelności pomiędzy (...) Sp. z o.o. a P. z dnia 23.12.2010 r., bez dokumentu źródłowego, tj. umowy cesji, nie stanowi dowodu na skuteczne przeniesienie praw do wierzycelności pozwanego. Dokument został podpisany jedynie przez występującego w sprawie pełnomocnika, nie został poświadczony za zgodność z oryginałem, nie sposób zatem ustalić do kogo pochodzi. Dokument ten ogranicza się do domniemania, że radca prawny złożył oświadczenie zawarte w jego treści. Tylko w takim zakresie dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu. Jednocześnie Sąd uznał, że dokument ten nie dowodzi, iż w dniu 23.12.2010r. miała miejsce umowa cesji, zwłaszcza że z przedłożonych dokumentów wynikał stan odmienny niż opisany w pozwie i przywołanym załączniku.

Podkreślić trzeba, iż niedołączenie umowy cesji z dnia 23.12.2010r. i przedłożenie w jej miejsce innych umów cesji a dotyczących wierzycelności nabytych od tego samego operatora, o których jest mowa w pozwie, w żadnym razie nie może być potraktowane jako omyłka. Po pierwsze powód reprezentowany jest przez profesjonalnego pełnomocnika. Po drugie w dobie obostrzonych rygorów dotyczących postępowania dowodowego nie może uznać, że jakikolwiek dokument został załączony do pozwu przypadkowo, bądź jedynie przez przypadek pominięty.

Z opisanych powyżej przyczyn stwierdzić trzeba, że powód nie udowodnił, że pozwany ma obowiązek zapłaty na jego rzecz jako cesjonariusza kwoty dochodzonej pozwem. Wobec nie wykazania legitymacji czynnej powództwo podlegało oddaleniu.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało jednak o uwzględnieniu powództwa. Z przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wynika bowiem, że sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle dokumentów załączonych do pozwu, co w konsekwencji skutkowało oddaleniem powództwa.

Brak rozstrzygnięcia o kosztach procesu wynikał z faktu, iż wszystkie koszty zostały poniesione przez powoda, czyli stronę przegrywającą sprawę.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda
2. K.. 14 dni

G., dnia 1.06.2018r.